

ТОНЯ ТРАЙКОВА

СЕМЕЕН ПОРТРЕТ

chitanka.info

Понесохме един и същи куфар
през времето към хоризонта ясен
и аз захвърлих белите обувки
край босите ти стъпки върху пясъка.
Докато ти ме пазеше от вятъра,
в прегръдката ти ставах златен лист.
Извитите контури на телата ни
напомняха на гръцка вазопис.
И с полета на птиците се сляхме
без много суета и много шум.
Очите ни през утрините бяха
като очи на фрески от Фаюм.
Поспирахме се в рамки от картини,
в които не намирахме платната,
за да останем там, като отмине
мигът определен. И непонятен.
Кога за нашия портрет замислено
бои ще изберем и грунд ще купим.
Това, което имаме наистина,
е само този много тежък куфар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.